

Масларски

Браво бе, Дафинке, браво! Виджъ, азъ да
бѣхъ, тъй не можехъ го свърши.

Г-жа Масларска

Уфъ, за какво ли те бива тебе!

Масларски

Какъ тъй?

Г-жа Масларска

Хайде, хайде. Работа имаме, какво ще се
разправяме. Да отида да кажа на младитѣ да
се облѣкатъ и да се приготвятъ. Ей-сега ще
доде попътъ. (Излиза, като взема съ себе си тюла
за було и други нѣкои отъ покупкитѣ).

Масларски (Разхожда се съ ржце въ джебоветѣ
и си подсвирка; звъни, явява се слугинята)

Слушай, Лазаринке, слѣзъ долу въ маа-
зата. Има тамъ въ кюшето, откъмъ прозореца,
бутилки съ вино, заровени въ земята. Извади
петъ-шестъ бутилки. Старо вино е то. То е на
толкозъ години, на колкото години е Евгения.
За сватбата ѝ съмъ го държалъ азъ. Хайде
върви...

Слугинята

Ма, господарю... таквозинка... ще же-
ните ли г-ца Евгения?